مردم سالاری

مالکیت حق مردم است

روزنامه اجتماعی- سیاسی- فرهنگی و اقتصادی

صاحب امتیاز: حزب مردم سالاری

مدیرمسئول: مصطفی کواکبیان

نشانی اینترنتی: www.mardomsalari.net

نشانی تلگرام: mardomsalaridaily

نشانی اینستاگرام: mardomsalaridaily1

آدرس تحریریه: اتوبان شیخ‌فضل‌الله نوری شمال به جنوب

خروجی خیابان سازمان آب - خیابان حاجی‌پور امیر - کوچه چهارده - پلاک ۱

تلفن: ۲۹- ۸۸۲۸۸۲۲۶

فکس: ۸۸۲۶۳۰۹۴

رتبه روزنامه: ۳

چاپ: نشر ریحان- تلفن: ۶۵۶۰۷۹۱۷

اذان صبح: ٤/٥٧ طلوع آفتاب: ٦/٢٨ اذان‌ظهر: ١٣/٠٧ اذان مغرب: ٢٠/٠٣

سه‌شنبه ۱ شهریور ۱۴۰۱-۲۵ محرم ۱۴۴۴ -۲۳ آگوست ۲۰۲۲- شماره ۵۷۹۰

فناوری

سوئیچ تسلا زیر پوست مالک خودرو!

صاحب یک خودروی تسلا درب خودرویش را با تراشه کوچکی که زیر پوست دستش کار گذاشته است، باز می‌کند!

به گزارش ایسنا و به نقل از دیلی‌میل، «برندون دالالی» که مالک یک خودروی تسلا است، دیگر هرگز سوئیچ خودروی خود را گم نمی‌کند، چرا که یک تراشه کوچک در زیر پوست دست راستش کاشته است تا بتواند درب خودروی خود را بدون هیچ زحمتی و بدون نیاز به استفاده از گوشی هوشمند خود که بلوتوث آن همیشه قابل اعتماد نیست، باز کند.

وی ویدیویی را در توییتر منتشر کرد که نشان می‌دهد در حال کاشت یک تراشه کوچک زیر پوست دستش است. این تراشه از همان فناوری معروف به پروتکل «ارتباط میدان نزدیک» یا NFC استفاده می‌کند. این عمل ۱۰ روز پیش توسط یک سوراخ کننده حرفه‌ای پوست که ناحیه تحت تاثیر را با لیدوکائین بی‌حس می‌کند، انجام شده است.

«دالالی» می‌گوید کل این فرآیند، از خرید تراشه گرفته تا کاشت آن، تنها ۴۰۰ دلار هزینه داشته است. وی در پاسخ به سوال یکی از کاربران توییتر مبنی بر اینکه چرا وقتی همیشه گوشی هوشمندش را به همراه دارد و می‌تواند مانند دیگران با بلوتوث اقدام به باز کردن قفل خودروی خود کند، این کار را انجام داده است، گفت: این کار برای من مفید است، زیرا بلوتوث گوشی من آنقدر دردسرساز است که همیشه قفل خودرویم را باز نمی‌کند. بنابراین این تراشه در آن موارد به من کمک می‌کند.

گفتنی است که «دالالی» در یک گروه آزمایشی متشکل از حدود ۱۰۰ نفر قرار دارد که در حال آزمایش این محصول هستند. این تراشه می‌تواند برای کنترل چندین دستگاه استفاده شود و فقط منحصر به خودروهای تسلا نیست. این تراشه امکان تراکنش‌های امن را فراهم می‌کند.

«دالالی» توضیح داد: شرکتی که این گروه را گردآوری کرده است، فروشگاه اپلیکیشن خود را دارد که در آن می‌توان برنامه‌ها را به‌صورت بی‌سیم در بدن خود روی این تراشه‌ها نصب کرد و یکی از این برنامه‌ها کارت سوئیچ تسلا بود. بنابراین این اولین برنامه‌ای بود که من روی آن نصب کردم، زیرا یک خودروی تسلا دارم و اکنون وقتی کلید بلوتوثم خراب می‌شود یا کارت سوئیچم را همراه ندارم، از آن به عنوان سوئیچ استفاده می‌کنم و فقط کافی است که دستم را به خودرو نزدیک کنم.

گفتنی است که این دومین تراشه‌ای است که «دالالی» در بدن خود کار گذاشته است. تراشه اول، کلید خانه او و همچنین شماره تماس دوستان و آشنایان، اطلاعات پزشکی و موارد دیگر از این قبیل را ذخیره می‌کند. این تراشه می‌تواند توسط هر تلفن همراهی اسکن شود و اطلاعات را هویدا کند. جالب اینجاست که وقتی اسکن صورت می‌گیرد، یک نور سبز زیر پوست او می‌درخشد. «دالالی» می‌گوید: ایده‌ام این بود که کلید خانه‌ام را در دست چپ و کلید خودرویم را در دست راستم داشته باشم. وی افزود: من می‌توانم یک کارت اعتباری را به آن متصل کنم و از آن در هر جایی که پایانه‌های پرداخت بی‌سیم و لحظه‌ای وجود دارد، استفاده کنم. «دالالی» که خودش در زمینه فناوری کار می‌کند، نگرانی‌هایی را که برخی افراد در مورد ردیابی شدن توسط چنین تراشه‌هایی عنوان می‌کنند، رد می‌کند. او می‌گوید: خنده دار است، زیرا این تراشه‌ها نمی‌توانند چیزی را ردیابی کنند و برای ردیابی در هر جایی به منبع تغذیه خارجی نیاز دارید.

چهره‌ها

ابوعلی سینا؛ دانشمند ایرانی

ابوعلی حسین بن عبدالله بن حسن بن علی بن سینا، مشهور به ابوعلی سینا یا ابن سینا در ۱ شهریور ۳۵۹ در بخارا به دنیا آمد. این پزشک، ریاضی‌دان، منجم، فیزیک‌دان، شیمی‌دان، روان‌شناس، جغرافی دان، زمین‌شناس، شاعر، منطق دان و فیلسوف ایرانی، از مشهورترین و تاثیرگذارترینِ فیلسوفان و دانشمندان ایران‌زمین است که به ویژه به دلیل آثارش در زمینه فلسفه ارسطویی و پزشکی، شهرت جهانی دارد. وی نویسنده کتاب شفا یک دانشنامه علمی و فلسفی جامع است که القانون فی الطب او یکی از معروف‌ترین آثار تاریخ پزشکی است. وی ۴۵۰ کتاب در زمینه‌های گوناگون نوشته‌است که شمار زیادی از آن‌ها در مورد پزشکی و فلسفه است. جرج سارتن در کتاب تاریخ علم وی را یکی از بزرگترین اندیشمندان و دانشمندان پزشکی و مشهورترین دانشمند دیار ایران می‌داند. گفتنی است دانشنامه فلسفه دانشگاه تنسی ابن سینا را تاثیرگذارترین فیلسوف جهان پیش از دوران مدرن معرفی می‌کند. (۲۳) کتاب قانون ابن سینا نیز در پزشکی به سال ۱۹۷۳ در شهر نیویورک ایالات متحده آمریکا تجدید چاپ گردیده است. ابن سینا در ۳۱ خرداد ۴۱۶ در همدان دارفانی را وداع گفت. آرامگاه او در میدان بوعلی سینا در مرکز شهر همدان واقع شده است.

حسین علیزاده؛ استاد هنر

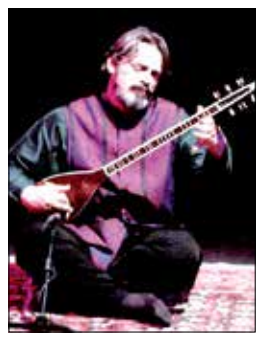

حسین علیزاده در ۱ شهریور ۱۳۳۰ در منطقه سید نصرالدین بازار تهران از پدری اهل ارومیه و مادری اهل تهران متولد شد. پس از تحصیل در هنرستان موسیقی به دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران رفت و همزمان در مرکز حفظ و اشاعه موسیقی به یادگیری و اجرای کنسرت پرداخت. او نزدهوشنگ ظریف، حبیب‌الله صالحی، علی اکبر شهنازی، داریوش صفوت، نورعلی برومند، سعید هرمزی، یوسف فروتن و عبدالله دوامی موسیقی آموخته و در سال‌های آغازین دهه ۱۳۶۰ خورشیدی در دانشگاه آزاد برلین نیز تحصیل کرده‌است. علیزاده در سال ۱۳۴۷ عضو ارکستر رودکی بود. دو کنسرت او در جشن هنر شیراز آغاز راه او به عنوان یکی از وزنه‌های موسیقی ایرانی بود. او با عضویت در کانون چاووش همراه با دیگر استادان موسیقی ایران از جمله محمدرضا لطفی و پرویز مشکاتیان آثار جاودانه‌ای در موسیقی ایران به نام‌مجموعه آلبوم‌های چاووش اجرا کرد و نیز با آموزش به هنرجویان موسیقی تأثیر مهمی در تربیت موسیقی‌دانان و نوازندگان پس از انقلاب گذاشت. علیزاده در اوایل دهه هفتاد ریاست هنرستان موسیقی را بر عهده داشت. این ردیف‌دان، آهنگ‌ساز، پژوهش‌گر و نوازنده تار و سه‌تار ایرانی، تا سال ۱۳۸۴ با محمدرضا شجریان در قالب گروهی چهار نفره همراه با کیهان کلهر و همایون شجریان به برگزاری کنسرت و اجرای برنامه در کشورهای مختلف مشغول بود. حسین علیزاده تا به حال سه بار برای آلبوم‌های فریاد، بی تو به سر نمی‌شود و به تماشای آب‌های سپید نامزد جایزه گرمی در بخش «بهترین آلبوم سنتی جهان» شده‌است. جوایز گرمی معتبرترین جایزه صنعت ضبط و پخش موسیقی در آمریکا محسوب می‌شوند. حسین علیزاده همچنین چهار بار جایزه بهترین موسیقی فیلم را از جشنواره فیلم فجر برای فیلم‌های گبه، زشت و زیبا، آواز گنجشک‌ها و ملکه بدست آورده است.

طرح روز

احمد ارکانلی

عمر

دانستنی‌ها

آب در دمای پایین به دو مایع مختلف تبدیل می‌شود!

یک مطالعه جدید ثابت کرده است که آب در دمای پایین به دو مایع مختلف جدا می‌شود.

به گزارش ایسنا و به نقل از آی‌ای، محققان دانشگاه بیرمنگام انگلیس و دانشگاه ساپینزا (Sapienza) ایتالیا دریافتند که آب می‌تواند از یک شکل مایع به مایعی متراکم‌تر تبدیل شود. این نوع «انتقال فاز» در آب برای اولین بار ۳۰ سال پیش در سال ۱۹۹۲ توسط محققان دانشگاه بوستون مطرح شد. با این حال، وجود این انتقال، به دلیل تمایل آب به تبدیل شدن به یخ در دمای پایین، همیشه چالش برانگیز بوده است. بنابراین این یافته‌های جدید، جهشی قابل توجه به سوی تایید فرضیه انتقال فاز مایع به مایع در آب است.

محققان از شبیه‌سازی‌های رایانه‌ای استفاده کردند تا مشخص کنند دقیقا چه ویژگی‌هایی این دو مایع را در سطح میکروسکوپی متمایز می‌کند. آنها کشف کردند که مولکول‌های آب در مایعِ با چگالیِ بالا خود را به ترتیبی سازماندهی می‌کنند که مانند یک گره سه حلقه‌ای یا یک پیوند دو حلقه‌ای می‌تواند از نظر توپولوژیکی پیچیده در نظر گرفته شود.

بنابراین استدلال می‌شود که مولکول‌های مایع با چگالی بالا در هم پیچیده هستند و برعکس، مولکول‌های موجود در مایع با چگالی کم عمدتاً حلقه‌های ساده‌ای تشکیل می‌دهند.

بنابراین مولکول‌های مایع با چگالی کم، گره خورده نیستند.

«آندریاس نئوفیتو» دانشجوی دکترا در دانشگاه بیرمنگام گفت: این بینش به ما یک برداشت کاملاً تازه از آنچه که اکنون یک مسئله تحقیقاتی ۳۰ ساله است، ارائه کرده است و امیدواریم که این فقط آغاز ماجرا باشد.

محققان در شبیه‌سازی خود ابتدا از یک مدل کلوئیدی آب و به دنبال آن دو مدل مولکولی آب استفاده کردند. این ذرات که کلوئید نامیده می‌شوند، می‌توانند هزار بار بزرگ‌تر از یک مولکول آب باشند.

کلوئیدها برای مطالعه و توضیح رویدادهای فیزیکی به دلیل اندازه نسبتا بزرگ‌تر و حرکات آهسته‌ترشان که در مقیاس‌های طول اتمی و مولکولی بسیار کوچک‌تر نیز اتفاق می‌افتد، استفاده می‌شوند.

دکتر «دوایپایان چاکرابارتی» نویسنده ارشد این مطالعه می‌گوید: این مدل کلوئیدی آب یک ذره‌بین روی آب مولکولی به ما ارائه می‌کند و ما را قادر می‌سازد اسرار آب را در مورد داستان انتقال فاز آن کشف کنیم.

این تیم پیش‌بینی می‌کند که مدلی که ایجاد کرده است، دریچه‌ای را رو به تحقیقات جدید باز کند که از این نظریه حمایت می‌کند و تعریف «مایعات درهم» را به مایعات دیگری مانند سیلیکون گسترش دهد.

«فرانچسکو اسکیورتینو» از محققان این مطالعه و استاد دانشگاه «ساپینزا» می‌گوید: ما در این کار برای اولین بار، نمایی از انتقال فاز مایع-مایع را بر اساس ایده‌های درهم‌تنیدگی شبکه پیشنهاد می‌کنیم. من مطمئن هستم که این کار الهام‌بخش مدل‌سازی نظری جدید بر اساس مفاهیم توپولوژیکی خواهد بود.

نگاه

فراموش نکنید مدیریت دولتی مسئولیتی کوتاه‌مدت است

ندا انتظامی

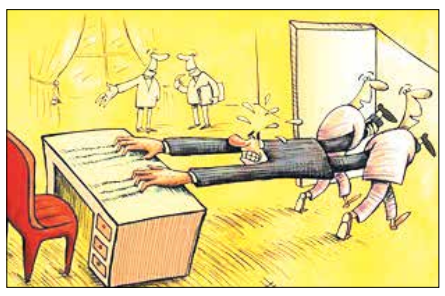

ممنوع‌الکاری واژه جدیدی در عرصه مدیریت دولتی نیست؛ اما تا امروز هر گروه از دولتی‌ها که تصمیم می‌گرفتند یا مجبور می‌شدند هنرمندان را از حق طبیعی‌شان محروم کنند، به خاطر فرار از بدنامی حاصل این اقدام، یا مسئولیتش را به گردن نهادهای «بالادستی» می‌انداختند یا ماجرا را یک‌سره انکار می‌کردند!

مثلا همین رییس صدا و سیما که سازمان متبوعش تا امروز هنرمندان بسیاری را از کار منع کرده، با تاکید می‌گوید «ما چیزی به نام ممنوع‌الکاری به آن مفهومی که در رسانه‌ها بیان شده نداریم.» اما علی‌رغم ادعای پیمان جبلی، با هر مفهومی کسانی چون عادل فردوسی‌پور و سروش صحت از تلویزیون حذف شده‌اند و صدا و سیما هر روز از هنرمندان مورد توجه مردم خالی می‌شود.

اما رویداد شگفت‌آورِ این روزها این است که رییس فعلی سازمان سینمایی و معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، با افتخار از واژه ممنوع‌الکاری استفاده می‌کند. محمد خزاعی بر خلاف پیشینیانش، با اعتماد به نفسی عجیب از ممنوع‌الکاری هنرمندان سخن می‌گوید و خبر می‌دهد که به زودی اسامی هنرمندان ممنوع از کار را اعلام می‌کند.

خزاعی که هنوز یک سال نیست بر این مستند تکیه زده، احتمالا خبر ندارد که مدیران وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از نظر قانونی اجازه منع هنرمندان از کار را ندارند. همچنین طبق یک قانون نانوشته، اگر برای هنرمندی مشکلی پیش آمد و به سازمان و نهاد دیگری فراخوانده شد، او در جایگاه رییس سازمان سینمایی وظیفه دارد در کنار هنرمندان قرار بگیرد و اگر دستگاه قضایی هنرمندی را از کار منع کرد اوست که باید حامی هنرمند باشد.

به نظر می‌رسد مدیران فرهنگیِ این روزها که برخی‌شان برای هنرمندان تا حدودی آشنا هستند و برخی دیگر روزمه چندان پرباری هم ندارند، نه تنها وظیفه اصلی خود را، که خدمت به هنرمندان است، فراموش کرده‌اند بلکه شمشیر را از رو بسته‌اند و برای اهل هنر خط و نشان می‌کشند. این‌ها متاسفانه نه به قانون آشنایی کافی دارند و نه مشاوران آگاهی که از عواقب تصمیمات غلط مطلع‌شان کنند. برای همین در عمر کوتاه مدیریت خود سنگ‌هایی در چاه می‌اندازند که سال‌های سال حتی دلسوزان فرهنگ و هنر هم نمی‌توانند از چاه درآورند!

آن‌چه بدیهی است این که مدیریت دولتی مسئولیتی کوتاه‌مدت است و مدیران دولتی فراموش می‌شوند؛ اما هنرمندان و آثارشان پابرجا می‌مانند. نمونه‌اش همه هنرمندانی که سال‌های طولانی نتوانستند کار کنند و دست آخر هم با همین حسرت، رخت سفر بستند، اما همچنان مشهور و محبوب‌اند. اما آن که منع‌شان کرده بود، که بود و کجاست!؟

منبع: خبرآنلاین

مبارزه احمت بایتورسین اولی بخاطر آزادی

دکتر دانای ایسقاق اولی

استاد دانشگاه ملی قزاقستان به نام فارابی

(احمت بایتورسین اولی)

در آغاز قرن بیستم، وضعیت سیاسی- اجتماعی در استپ قزاقستان پیچیده‌تر شد. از یک‌سو سیاست استعماری روسیه تزاری و از سوی دیگر خودسری حاکمان محلی تشدید شد. در همان زمان، نمایندگان روشنفکر مردم قزاقستان مانند بایتورسین اولی (A.Baitursynuly)، A.Bokeyhan ، M.Dulat ، M.Zhumabayev رهبران جنبش آزادی بخش ملی شدند و شروع به مبارزه برای خوشبختی زندگی مردم خود کردند. در میان این کهکشان، فعالیت احمت بایتورسین اولی در مبارزه برای آزادی خودنمایی می‌کند. وی تمام زندگی خود را برای خدمت به آینده خوش مردم خویش صرف کرده بود. مشکلات زندگی احمت را زود بزرگ کرده بود. وی با مشاهده بی‌عدالتی‌های فراوان، آگاهی مدنی اولیه داشت. سختی‌های زندگی، فشار قدرت سلطنتی استعماری روسیه، خاصیت‌های یک مبارز ملی را در این جوان شکل داد. محکومیت پدر و برادرش به نافرمانی از عظمت تزار روسیه و اینکه پس از آن مورد خشونت شدید قرار گرفت، او را برای آزادی مردم به مبارزه واداشت. احمت بایتورسین اولی روزنامه «قزاق» را برای انتقال افکار آزادیخواهی به مردم منتشر کرد. در صفحات این روزنامه مقالات متعددی در مورد نیازها، رویاها و آرزوهای مردم قزاقستان منتشر شد. روزنامه «قزاق» نقشی تاریخی در بیداری سیاسی مردم قزاق داشت.

ا. بوکی خان اف (A.Bukeikhanov)، م. دولت اف(M.Dulatov)، همراه با احمت بایتورسین اولی، جنبش آزادیبخش ملی «آلاش اوردا» (Alash-Orda) را سازماندهی کردند، که مبارزه سیاسی برای استقلال مردم قزاقستان را آغاز کرد. احمت بایتورسین اولی پس از استقرار قدرت شوروی در زمینه آموزش عمومی کار کرد؛ اولین الفبای زبان قزاقستان را ایجاد نمود؛ کتاب‌های درسی زبان مادری خود را نوشت و پایه‌های زبان شناسی ملی را پی ریزی کرد. فعالیت نویسندگی احمت بایتورسین اولی با داستان‌نویسی آغاز شد. افسانه‌های ترجمه او توسط کریل اف (A.Krylov) در سال ۱۹۰۹ با عنوان «چهل افسانه» منتشر شد. شاعر با استفاده از این مثال، بی رحمانه از سیاست استعماری-استثماری دولت تزاری روسیه، رذیلت‌های داخل کشور و بی‌عدالتی انتقاد کرد. احمت در «چهل افسانه» آشکارا افکار خود را بیان می‌کند. کتاب «پشه» این شاعر در سال ۱۹۱۱ منتشر شد. او می‌بیند که مردم قزاق در توسعه اجتماعی عقب هستند. اشعار این کتاب وضعیت منفی را که در داخل کشور ایجاد شده است بیان می‌کند:

«ما در آتش هستیم

آنچه در بدن ما باقی مانده، نسوخته است؟»

شاعر از اینکه مردمش در خواب بودند (شعر «بیشتر آنها آرام می‌خوابند») تاسف می‌خورد، اگرچه همه دولتمردان سرکش آلاش (قزاق) زندانی شدند (شعر «چه کسی باقی مانده است تحت تعقیب قرار نگرفته است؟»).

احمت نیز مانند آبای، شاعر بزرگ قزاق بی‌رحمانه از پدیده‌های منفی در کشور انتقاد می‌کند.

بدبختی مردمش شاعر را آزار می‌دهد. او سعی می‌کند مردم را بیدار کند. این شعر از نظر ظاهری شبیه به سبک شاعر آبای است. به نظر می‌رسد احمت با اهمیت فراوان به مردم خود به فعالیت شعری آبای ادامه می‌دهد. وضعیت اجتماعی استپ قزاقستان به وضوح در اشعاری مانند «سنت قزاق»، «دروغ قزاق»، «ژیگان ترگن» توصیف شده است. او از مردم خود می‌خواهد که هوشیار باشند.

احمت بایتورسین اولی سرزمین قزاقستان را به یک قایق شناور بر روی دریا تشبیه می‌کند. مشخص است که نمی‌توانید با قایقی که در اقیانوس بزرگ زندگی غرق شده است به مقصد خود برسید. برای رسیدن به اهداف بزرگی که برای خود تعیین کرده‌ایم، کارهای بزرگی لازم است. انجام کارهای بزرگ آسان نیست؛ این کار نه از دست یک نفر، بلکه از دست بسیاری ساخته است، نه تنها با مبارزه. راه مبارزه سخت است. باید بتوانید برای پیروزی بجنگید. او می‌خواست در شعر «نامه‌ای به مادر» که در زندان سروده بود به مادرش دلداری دهد. او آشکارا به مادرش می‌گوید که آگاهانه راه آزادی را در پیش گرفته است. شاعر آرزوی دیدن شادی آزادگان را دارد. او زندگی خود را وقف آینده کشورش کرد. احمت بایتورسین اولی از مردم خواست که از نظر اجتماعی بیدار شوند، باسواد باشند و هنر و دانش را به عنوان راهی برای دستیابی به برابری بیاموزند. او در اشعار خود جوانان را تشویق می‌کند تا آموزش ببینند و به علم بپردازند. او مردم خود را به مبارزه برای آینده‌ای شاد فرا می‌خواند. جوانان را دوباره وارد عمل می‌کند. آنها می‌گویند که باید با دستان خود آینده‌ای شاد بسازند و برای آن باید افسار حکومت را به دست خود بگیرند. اگر بگوییم ارزش هر شهروند برای ملت با میزان خدمت او به مردمش سنجیده می‌شود، آنگاه سهم بی‌اندازه احمت را در آینده کشورش می‌بینیم. احمت از آینده روشن مردم متقاعد شده بود. در زمان فعالیت آلاش (جنبش آزادیبخش ملی)، احمت بایتورسین اولی رویای بلندی آفرید، آن را وارد شعر کرد، در این راه جنگید و جان باخت. یکی از جهت‌گیری‌های میراث ادبی احمت بایتورسین اولی ترجمه‌های ادبی او از ادبیات روسیه است. تجربه ترجمه در ادبیات قزاق تا قرن نوزدهم الگویی از نظیره‌گویی شرقی بود و در ارتباط با نفوذ فرهنگ روسی به استپ قزاقستان، ترجمه‌های ادبی اصیل انجام شد. خوانندگان قزاق شروع به آشنایی با آثار کریل اف، اوشینسکی(K. Ushinsky)، پوشکین (A. Pushkin)، لرمانتف (M. Lermontov) و سایر آثار ادبیات روسی به زبان مادری خود کردند که توسط کوآنبای اولی (A. Kunanbayuly) و آلتین سارین (I.Altynsarin) ترجمه شده است. سپس شاعران و نویسندگانی مانند ش.کودایبردیولی، آ. بوکیخانوف، آ. بایتورسین اولی، ژ. آیمائوئی تف، م. ژومه بایف، م. دولت اف، گ. کاراشف، م. سرآلین و دیگران از ادبیات روسیه آثاری را ترجمه کردند که بعدها توسط کمونیست‌ها دستگیر و تیرباران شدند. در میان این قشر روشنفکر، احمت بایتورسین اولی جایگاه ویژه‌ای دارد که کتاب «چهل افسانه» را در سال ۱۹۰۹ در سن پترزبورگ منتشر کرد. احمت بایتورسین اولی از افسانه‌های کریلف انتخاب و ترجمه کرد. در استپ‌های قزاقستان، او اغلب از پدیده‌های معمولی انتقاد می‌کرد، افسانه‌هایی را انتخاب می‌کرد که آنها را درک می‌کرد و بر خوانندگان تأثیر می‌گذاشت. بنابراین، ابراهیم آلتینسارین، سنت‌های ترجمه ابای قونانبای اولی را توسعه داد. اگر بگوییم که ترجمه ادبی دارای اشکال آزاد، جایگزین و دقیق است، پس ترجمه احمت بایتورسین اولی اغلب به شکل جایگزین عمل می‌کند. احمت بایتورسین اولی هدف خود را برای ارائه دقیق ادبی تعیین نمی‌کرد، بلکه هدف برای او قابل درک بودن متن برای خواننده قزاق است. علاوه بر افسانه کریلوف، احمت آثار «ماهیگیر و ماهی»، «خروس طلایی»، «اسب»، «تبوغ»، «مرگ آلیک» پوشکین را از ادبیات روسی ترجمه کرد. وی همچنین گزیده‌هایی از اشعار ژادوفسکایا (M.Zhadovskaya)، والتر و ادبیات عربی را نیز ترجمه نمود.

نقش تاریخی روزنامه «قزاق»، که توسط احمت بایتورسین اولی منتشر می‌شد در توسعه مطبوعات ملی بسیار عظیم است. در صفحات این روزنامه، که از سال ۱۹۱۳ تا ۱۹۱۸ منتشر می‌شد، موضوعات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و ادبی که در مقابل جامعه قزاقستان بود، مطرح می‌گردید. تاکنون نیز اهمیت دیدگاه‌های بیان شده در آن روزنامه در مورد چشم‌انداز جامعه قزاق، ساختار سیاسی، فرهنگ، ادبیات، زبان، آموزش علمی و غیره از بین نرفته است. مطرح کردن به موقع موضوعات با اهمیت ملی، ایجاد افکار عمومی، تبدیل به نیروی عمومی نقش و شخصیت احمت بایتورسین اولی را به سطح یک چهره عمومی مشترک قزاقستان افزایش داد. بیایید به برخی از اظهارات احمت بایتورسین اولی در این روزنامه نظری بیندازیم:

-«... هر ملتی باید دین خود، زبان خود، نوشتار خود را داشته باشد. سپس مدرسه ابتدایی، اول از همه، باید از نظرات مبلغان، از سیاست، از دین دور باشد، زبان و نوشتار قزاقستان باید به دور از قدرت آنها باشد. در سه سال اول، کودکان باید به زبان قزاقی تحصیل کنند... در مدرسه ابتدایی به زبان قزاقستان تدریس شوند: خواندن، نوشتن، دین، زبان ملی، تاریخ ملی، ریاضیات، جغرافیا، حرفه...»؛

- «روح مدرسه معلم است. معلم هر چه که باشد، مدرسه همان خواهد بود.

- «اول، ما باید تصحیح کشور را با تصحیح آموزش کودکان آغاز کنیم. زیرا که، هم دولتمرد و هم دولت، و هم مردم با خواندن اصلاح می‌شوند. بسیاری از کاستی‌ها در امور قزاق‌ها با خواندن اصلاح می‌شوند».

- «چنانچه کار آموزشی جوانان برقرار نشود، کار مردم برقرار نمی‌شود... آموزش جهانی خاصیت‌های بسیاری دارد، کسی که بتواند آن را درک کند، از آن بهره‌مند می‌شود، هرکس نتواند- دست خالی می‌ماند - یک معلم خوب الهام بخش مدرسه است».از مقاله احمت بایتورسین اولی «در مورد چهره‌های قلم» نتیجه گرفته می‌شود که روح میهنی یک شهروند که ملت خود را دوست داشته باشد در حال رشد است. «از افراد برده متولد شده، با دیدن تحقیر و خشونت برده‌داری، چهره‌های قلم قزاقی نمی‌توانند قلم خود را صرف کاهش درد، کاهش درد ملت کنند: افرادی که کاستی‌ها را می‌بینند در تلاش هستند تا از کمبودها خلاص شوند و همیشه در این مسیر کار می‌کنند. دیگر دلگیرکننده است، برادری نیست. اگر اینگونه نباشد، معلوم می‌شود که یک قانون خارج از طبیعت، یک خوک از یک شخص متولد می‌شود، از یک خوک - یک توله سگ» صحبت بیشتر در مورد این نوشته‌ها اظهارنظر اضافی خواهد بود. مولف نویسندگان قزاقستان را به دوست داشتن ملت خود تشویق می‌کند و آشکارا در مورد موضوعات مبرم بنویسند و بحث کنند. به گفته احمت، «مردم با فرهنگ بالا، مردم با فرهنگ کمتر را از نظر فکری حمایت می‌کنند» بنابراین، نویسندگان موظفند به هر طریق ممکن به افزایش فرهنگ ملی کمک کنند. احمت بایتورسین اولی به جایگاهی که ادبیات در زندگی جامعه اشغال می‌کند توجه ویژه‌ای داشت.

احمت بایتورسین اولی دانشمندی با دانش همه کاره بود. نشانه بزرگی او این است که او دانشمندی بود که نه تنها زبان و ادبیات قزاقستان بلکه تاریخ، مردم نگاری و فرهنگ را نیز مطالعه می‌کرد. احمت بایتورسین اولی اثری به نام «تاریخ فرهنگ» نوشت. با این حال، این کتاب، که باید هویت ملی، زندگی فرهنگی و به طور کلی معنویت مردم قزاق را نشان دهد، به ما نرسیده است. سخنان خود را با گفته‌های زیر از آئوزف (M.Auezov)، نویسنده بزرگ قزاق خلاصه می‌کنیم: «مکتب قزاقستانی که توسط احمت افتتاح شده است، زبان مادری که توسط احمت تغییر یافته است، شعار محبوب در ادبیات که توسط احمت نوشته شده است - «چهل داستان»، «ماسا» («پشه»)، «و نقش و کارکردهای روزنامه «قزاق» که به مردم قزاق در سال سخت ۱۹۱۶ (جنگ آزادی ملی) خدمت می‌کرد، سخت کوشی او، انرژی خستگی ناپذیر وی در زمینه هنر، آموزش و سیاست – چیزهایی است که حتی اگر ما آنها را فراموش کنیم، تاریخ آنها را فراموش نخواهد کرد».